

Lezingen: Apocalyps 7,2-4.9-14; 1 Johannes 3, 1-3; Matteüs 5, 1-12.

Op de middelbare school leerden we vroeger een spreuk, die luidde: 'Houd bij alles het doel/einde voor ogen'. Je zou ook kunnen zeggen: houd altijd voor ogen waar het in het leven ten diepste om gaat. Daar zijn verschillende woorden voor: dat ons leven zin heeft; dat we worden, die we in aanleg kunnen worden; dat we mensen zijn van goedheid, gerechtigheid, mededogen en liefde, dat we mogen leven in een omgeving die ons ondersteunt. We hebben allemaal voorbeelden van wie of wat we zouden willen zijn of worden. Vandaag vierten we Allerheiligen, de mensen van wie door de kerkelijke overheid officieel verklaard werd dat ze het leven overeenkomstig het Evangelie Aan die verklaring is een heel onderzoek vooraf gegaan.

Vandaag vierten we ook Allerzielen, mensen die met ons het leven deelden maar nu overledenen zijn: ouders waaraan we ons bestaan te danken hebben, gezinsleden, familieleden en vrienden, mensen aan wie we veel te danken en het nodige geleerd hebben. We kunnen nog even verder denken en wel aan al degenen, die slachtoffers zijn van oorlog, geweld, uitbuiting, slavernij en armoede, mensen als wij. In een van de grote dankgebeden tijdens de H. Mis bidden we: 'Alle gestorvenen dragen we aan U op, neem hen aan en laat hen verschijnen in het licht van uw gelaat' (Eucharistisch Gebed 2C). Wij, hier aanwezig, leven nog op aarde bestaan, zoals onze overledenen in hún tijd hebben geleefd met zijn op- en neergang, zijn slagen en falen, zijn vreugde en verdriet, zijn teleurstelling en tevredenheid. We hebben onze overledenen gekend, hun geschiedenis en weten min of meer hoe zij zich hebben gevoeld in het leven. Zij horen bij ons en we beseffen dat we hetzelfde lot delen. Daarvandaan is het niet slecht om -met alle heiligen en al de overledenen die bij ons horen voor ogen- ons levensdoel/ons levenseinde onder ogen te zien. Het maakt ons stil en brengt ons tot nadenken over de voorwaarden waaronder we bestaan, over onze verhoudingen tot elkaar. We hebben allemaal onze herinneringen.

Als we vragen naar onze toekomst en die van onze dierbaren; als we vragen naar ons perspectief: 'is er nog iets na dit leven, is er een verder?' dan wordt ons een perspectief aangereikt. Ons is verteld dat we mogen geloven in een liefdevolle, barmhartige God die ons bij Zich wil hebben. Het is ons verteld door iemand, die in Godsnaam mens onder ons geworden is en ons lot met ons heeft gedeeld. Hij is een van ons geworden, maar kwam ons vertellen, dat zonde, kwaad en dood niet einde verhaal is. Hij heet Jezus, de naam betekent 'God redt'. Hij is een van ons, heeft met ons geleefd en is met ons gestorven; een dood Hem aangedaan door kwade machten. Daar doorheen gaande kwam Hij met Pasen tot leven. Hij zegt tot ons: die in Mij gelooft, m.a.w. die zich aan Mij toevertrouwt, hééft het eeuwig leven.

Dat God, de hemelse Vader, ons bij Zich wil hebben is ons op een bijzondere manier verteld in het Boek van de Openbaring, het laatste Bijbelboek. Het is geschreven in een taal van toen die ons wellicht vreemd is, buiten ons dagelijks gebruik. Het boek beschrijft ons de verheven God te midden van een hofhouding van koningen/keizers uit die tijd. God heeft engelen om zich heen, aan wie Hij allerlei macht heeft gedelegeerd. Maar er staat voor Hem ook 'een grote menigte die niemand tellen kon', 'uit alle rassen, stammen, volkeren en talen', dus geen aparte groep, maar alle mensen horen erbij. Het zijn degenen, die zich aan God hebben toevertrouwd bij alle verdrukking en moeite van leven. Ze zijn prachtig gekleed. Het is juist alsof de auteur van het boek wil zeggen: zorg dat je erbij bent.

In het Evangelie van Matteüs werd ons verteld wat voor mensen de gelukkigen zijn, die mogen rekenen op delen in Gods leven. Het zijn de mensen zonder pretenties; zelfs degenen, die verdriet hebben zullen troost ondervinden; degenen die zachtmoedig zijn en begripvol; degenen die verlangen naar gerechtigheid en eraan werken; de barmhartigen, de zuiveren van hart; de vredebrengers; degenen, die om hun geloof vervolgd worden; degenen, die smaakmakers zijn en licht brengers.

Als wij vandaag alle heiligen en de doden uit onze eigen omgeving gedenken herkennen we in hen wellicht genoemde eigenschappen maar ook andere. Alles Genoeg om hen te gedenken, stil te worden, na te denken over de bestemming van ons leven en te bidden om de voorspraak van hen die ons zijn voorgedaan.

AR